

Ο άγ. Πέτρος Αθωνίτης (+ 12 Ιουνίου) στη Ρώμη

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

«... Έτσι λοιπόν πληγωμένος με το βέλος της θείας αγάπης, άρχισε να βαδίζει προς τη Ρώμη χωρίς καμία αναβολή, με σκοπό να αφιερωθεί εκεί τελειότερα, να περιβληθεί το Μοναχικό Σχήμα και να εκπληρώσει το τάμα του. Ο δε μέγας Νικόλαος [1] πάλι τον συνόδευε αφανώς και μάλιστα προφθάνοντας βρίσκεται εγκαίρως στην πόλη και συναντά νοερά τον Πάπα. Είχε καθίσει εκείνος επάνω στον υψηλό θρόνο του, όπως ήταν φυσικό τότε, άνδρας θαυμάσιος και σπουδαίος, με εμπειρίες νοερών θαυμάτων. Του συνιστά λοιπόν τον Πέτρο, πριν ακόμη τον δει, και του διηγείται τα σχετικά μ' αυτόν, και τον διατάζει, όταν θα έλθει, να τελέσει σ' εκείνον όσα είναι κανονισμένα να γίνονται σ' αυτούς που προτίμησαν τη Μοναχική ζωή. Του υπέδειξε μάλιστα και μερικά σημεία για το πώς θα τον αναγνωρίσει, λέγοντας και τ' όνομά του. Έτσι εκείνος τελείωσε τη συνάντηση.

Ο Σατανάς εμφανίζεται στον όσιο Πέτρο τον Αθωνίτη σαν άγγελος

Ο δε Πέτρος εισέρχεται στην πόλη χωρίς να γνωρίζει τίποτε απ' όσα έχει πράξει ο

προστάτης του Άγιος και προχωρεί κατευθείαν προς τη Μητρόπολη. Έφτασε έτσι στις ιερές πύλες και με τα γόνατα στη γη προσκυνούσε τις άγιες Εικόνες. Ο Πάπας αμέσως τον προσκαλεί, τον διδάσκει τα της Μοναχικής πολιτείας και τον ενδύει με την ανάλογη προς την πολιτεία αυτή ενδυμασία. Αυτός τότε με μια χαρούμενη έκπληξη για το γεγονός αυτό - πώς ήταν δυνατόν να μη χαρεί; - δόξαζε το Θεό και με υψωμένα τα χέρια του συνεχώς Τον ευχαριστούσε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και αύξανε διαρκώς την καλή και αγαθή προθυμία του και με τη ζέση του Αγίου Πνεύματος ζητούσε τόπο που θα τον βοηθούσε στην πρόθεσή του.

Αφού κατέβηκε λοιπόν στην παραλία, κατά θεία Πρόνοια συναντά μερικούς ναυτικούς, οι οποίοι ήταν έτοιμοι να αναχωρήσουν απ' την πόλη και να αποπλεύσουν. Είχαν αποφασίσει μέσω της Κρήτης να φτάσουν στην Ασία. Μαζί τους λοιπόν αναχωρεί κι αυτός, με την ελπίδα να επιτύχει έτσι εκείνα που σκεφτόταν. Τώρα όμως μάλλον εμπιστευόταν το Θεό, ο Οποίος απεργάζεται κάθε τι ωφέλιμο και συμφέρον για τους ανθρώπους».

[1] Ο άγ. Νικόλαος, που προστάτευε και καθοδηγούσε τον Πέτρο.

Από το «Λόγον εις τον θαυμαστόν και ισάγγελον βίον του οσίου και θεοφόρου πατρός ημών Πέτρου του Αθωνίτου», του αγ. Γρηγορίου Παλαμά, έκδ. Ι.Μ. Σταυρονικήτα, Άγιο Όρος 1991, σ. 27-29